

PROIECT

CODUL DE PROCEDURĂ DISCIPLINARĂ

CAPITOLUL I: Dispoziții generale

Art. 1. Psihologul cu drept de liberă practică, denumit în continuare “psiholog”, își desfășoară activitatea cu respectarea prevederilor legale, a Codului deontologic al profesiei de psiholog cu drept de liberă practică și a deciziilor obligatorii adoptate de forurile de conducere ale Colegiului Psihologilor din România, denumit în continuare “Colegiu”.

Art. 2.

(1) Nerespectarea prevederilor art. 1 atrage răspunderea disciplinară a psihologului.

(2) Procedura cercetării disciplinare se desfășoară, conform Legii 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, denumită în continuare “lege”, de către Comisia de deontologie și disciplină.

CAPITOLUL II: Răspunderea disciplinară

Art. 3.

(1) Încălcarea de către psiholog a normelor etice și profesionale instituite de Colegiu sau a dispozițiilor legale care reglementează profesia de psiholog, constituie, după caz, abatere și angajează răspunderea sa disciplinară.

(2) Răspunderea disciplinară a psihologului nu exclude răspunderea penală, civilă sau administrativă.

Art. 4.

(1) În cazul în care aspectele sesizate în plângere nu pot fi probate, Comisia de deontologie și disciplină va clasa dosarul fără a aplica sancțiuni.

(2) Conform Legii sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate psihologilor sunt:

- a) mustrare;
- b) avertisment;
- c) suspendarea temporară, pe un interval de 6-12 luni, a avizului de exercitare a profesiei;
- d) retragerea definitivă a atestatului de liberă practică.

(3) Sancțiunile prevăzute la alin. (2) lit. a) și b) se aplică de către Comisia de deontologie și disciplină, denumită în continuare “Comisie”, la propunerea comisiilor de specialitate ale Comitetului director.

(4) Sancțiunile prevăzute la alin. (2) lit. c) și d) se aplică de către Comitetul director, la propunerea Comisiei. Analiza propunerii Comisiei se va face în prima ședință de lucru a Comitetului Director.

(5) În cazul în care Comitetul director respinge sancțiunile propuse de către Comisie, acesta este obligat să specifice modalitatea de finalizare a cercetării disciplinare.

Art. 5. Complementar sancțiunilor prevăzute la art. 4 alin. (1), Comisia de deontologie și disciplină poate stabili măsuri suplimentare pentru persoana sancționată care să vizeze îmbunătățirea calității actului și/sau comportamentului profesional.

(1) Măsuri complementare corective:

- a) suspendarea dreptului de desfășurare a unor activități profesionale pe o perioadă de 6 - 12 luni;
 - b) suspendarea dreptului de supervizare/formare profesională pe o perioadă de 6 - 12 luni.
- (2) Măsuri complementare preventive:
- a) dezvoltare profesională;
 - b) supervizarea practicii profesionale pentru o perioadă de 6 - 12 luni;
 - c) parcurgerea unui număr de ore de dezvoltare personală;

Art. 6.

(1) Sancțiunile disciplinare se stabilesc și se aplică numai după parcurgerea procedurii cercetării disciplinare, garantându-se, astfel, atât dreptul beneficiarului serviciilor psihologice de a se apăra împotriva unor practici ilegale sau nedeontologice, cât și dreptul psihologului la o analiză specializată a actului și/sau comportamentului profesional contestat de beneficiar.

(2) În cazul în care se constată incompatibilitatea psihologului ca urmare a stării de sănătate necorespunzătoare, conform prevederilor art. 10 alin (2) din prezentul Cod de procedură disciplinară, Comisia înaintează Comitetului director propunerea suspendării temporare a avizului de exercitare a profesiei până la ieșirea acestuia din situația de incompatibilitate.

CAPITOLUL III: Procedura cercetării disciplinare

Art. 7.

(1) Cercetarea disciplinară reprezintă ansamblul măsurilor cu caracter procedural desfășurate în scopul stabilirii existenței sau inexistenței unei culpe deontologice, cu privire la aspectele care au fost sesizate sau despre care s-a luat la cunoștință în mod direct, la cauzele și împrejurările concrete în care acestea s-au produs.

(2) Procedura cercetării disciplinare implică două etape distincte, etapa cercetării prealabile și etapa cercetării disciplinare.

(3) Analizarea și, după caz, sancționarea unei fapte relevante din punct de vedere deontologic se realizează numai în urma parcurgerii procedurii disciplinare.

(4) Procedura disciplinară, indiferent de stadiul acesteia, nu are caracter public.

Art. 8. Procedura cercetării disciplinare are la bază următoarele principii:

(1) *Prezumția de nevinovăție:*

- (a) cercetarea și analiza oricărei sesizări se vor face respectând prezumția de nevinovăție a psihologului reclamat. Nevinovăția acestuia și buna - credință se prezumă până la finalizarea cercetării;
- (b) membrii Comisiei de deontologie și disciplină vor acționa cu tact și moderație fără a se antepronunța.

(2) *Garantarea dreptului la apărare:* se recunoaște dreptul psihologului de a fi audiat, de a prezenta dovezi în apărarea sa și de a fi asistat de un apărător.

(3) *Celeritatea procedurii:* presupune obligația Comisiei/Comitetului director al Colegiului de a proceda fără întârziere la soluționarea cauzei, cu respectarea drepturilor persoanelor implicate și a regulilor prevăzute de reglementările în vigoare;

(4) *Proportionalitatea:* presupune asigurarea unui raport corect între gravitatea abaterii, circumstanțele săvârșirii acesteia și sancțiunea disciplinară propusă;

(5) *Unicitatea sancțiunii:* pentru o abatere nu se poate aplica decât o singură sancțiune;

(6) *Imparțialitatea*: membrii comisiei și/sau raportorii își desfășoară întreaga activitate în condiții de imparțialitate;

(7) *Respectarea secretului profesional, al confidențialității procedurii disciplinare și al protecției datelor cu caracter personal*: pe tot parcursul procedurii disciplinare, persoanele cu atribuții profesionale în legătură cu această procedură au obligația de a păstra confidențialitatea sau secretul datelor și actelor de care iau la cunoștință cu ocazia îndeplinirii atribuțiilor lor, garantând totodată dreptul la viața privată al persoanelor implicate în această procedură.

I. CERCETAREA PREALABILĂ:

Art. 9.

(1) Completarea în scris a plângerii, conform prevederilor art. 10 alin (4), reprezintă o condiție pentru demararea procedurii disciplinare, orice altă formă de plângere se consideră nulă de drept.

(2) În cazuri motivate, cercetarea disciplinară poate fi inițiată/dispusă și din oficiu, în baza rolului activ al Comisiei, dacă a luat la cunoștință, în mod nemijlocit, despre săvârșirea, de către un psiholog, a unei abateri, potrivit normelor în vigoare. În decizia de autosesizare se vor menționa elementele care au stat la bază adoptării acestei decizii și se vor atașa, acolo unde este cazul, dovezile corespunzătoare.

Art. 10.

(1) Plângerea formulată împotriva unui psiholog cu drept de liberă practică, prin care sunt semnalate abateri deontologice, se adresează exclusiv Comisiei de deontologie și disciplină.

(2) Plângerea se depune în termen de maxim 2 ani de la momentul săvârșirii faptei considerată imputabilă sau de la momentul cunoașterii consecințelor prejudiciabile ale acesteia.

(3) Plângerea se depune împreună cu celelalte documente doveditoare, după caz, la secretariatul tehnic al Comisiei, se transmite prin e-mail, pe adresa Comisiei, sau se transmite prin poștă, cu confirmare de primire, pe adresa sediului central al Colegiului Psihologilor din România. Secretariatul tehnic o va înregistra la registratura Colegiului Psihologilor din România.

(4) Plângerea poate sta la baza cercetării prealabile numai dacă conține datele de identificare ale psihologului reclamat (nume, prenume, telefon, adresă de e-mail), precum și datele complete și semnătura olografă ale reclamantului (nume, prenume/denumire instituție, domiciliu/adresă instituție, telefon, adresă de e-mail, obiectul plângerii, descrierea faptelor prin care s-au încălcat reglementări profesionale). În cazul plângerilor care vizează mai mulți psihologi, reclamantul trebuie să specifice, pentru fiecare psiholog în parte, situația care face obiectul plângerii.

(5) Sesizările anonime, precum și cele formulate împotriva mai multor psihologi nenominalizați, nu vor fi luate în considerare, urmând a fi clasate ca informale.

Art. 11.

(1) După înregistrarea plângerii, Comisia va demara analiza acesteia cu celeritate. În urma analizei, Comisia dispune, după caz, clasarea plângerii ca informă, respingerea acesteia ca nefondată sau declanșarea cercetării prealabile.

(2) În urma analizei, Comisia solicită psihologului reclamat un punct de vedere precum și înscrisuri profesionale doveditoare în apărarea sa în termen de 15 zile lucrătoare. Documentele se depun, după caz, la

secretariatul tehnic al Comisiei, care le va înregistra la registratura Colegiului Psihologilor din România sau se transmit prin e-mail, pe adresa Comisiei.

(3) De asemenea, Comisia poate solicita reclamantului dovezi suplimentare privind aspectele sesizate.

(4) Refuzul psihologului de a transmite documentele solicitate la alin. 2) se consemnează la dosarul cauzei, procedura disciplinară fiind continuată de drept.

(5) Comisia va trimite comisiei/comisiilor de specialitate din cadrul Comitetului director plângerea, punctul de vedere, precum și documentele profesionale transmise de psihologul reclamat, potrivit alin. 2).

(6) Analiza comisiei/comisiilor de specialitate poate viza un act și/sau un comportament profesional în legătură cu exercitarea profesiei de psiholog.

(7) Comisia/comisiile de specialitate va/vor analiza documentele primite și va/vor formula, în scris, în termen de 15 zile lucrătoare, opinia de specialitate a membrilor comisiei referitoare la posibile încălcări ale normelor deontologice și/sau standardelor etice în exercitarea profesiei. În funcție de opinia formulată, comisia/comisiile de specialitate poate/pot constata sau nu încălcarea unor norme deontologice și/sau standarde etice și poate/pot propune, potrivit art. 55 din lege, aplicarea unei sancțiuni disciplinare.

(8) Opinia comisiei/comisiilor de specialitate se va atașa la dosarul cauzei.

Art. 12.

(1) Atunci când consideră necesar, Comisia poate desemna doi sau mai mulți raportori din domeniul de specializare în care psihologul cercetat deține atestat de liberă practică.

(2) Raportorii trebuie să se bucure de prestigiu, autoritate morală și profesională.

(3) Pentru aplicarea unitară a prevederilor privind procedura cercetării prealabile, Comisia asigură pregătirea raportorilor, în legătură cu obligațiile, sarcinile și responsabilitățile ce le revin.

(4) Raportorilor le este interzis să uzeze de amenințări, intimidări sau promisiuni, exercitate în scopul de a obține probe, dovezi, declarații ori de a influența rezultatul cercetării prealabile.

(5) Raportorii, în baza mandatului primit din partea Comisiei de deontologie și disciplină, efectuează investigații și, în termen de cel mult 21 zile lucrătoare de la data numirii, întocmesc un referat al cazului.

(6) Raportorii au obligația de a asigura confidențialitatea datelor și informațiilor pe care le administrează pe parcursul efectuării cercetării prealabile. În acest sens, raportul privind cercetarea va fi însoțit de o declarație de confidențialitate a celui care a efectuat cercetarea, în ceea ce privește accesul la datele personale ale psihologului reclamat, acestea fiind procesate doar pentru soluționarea cauzei și în niciun alt scop, nu vor fi divulgate sau diseminate, nu vor fi transferate către terți, nu vor face obiectul unei cercetări ulterioare, cu excepția îndeplinirii unei obligații legale sau a realizării unui interes legitim. Înscrierile rezultate în urma investigațiilor vor fi predate și incluse la dosarul cauzei.

(7) Pentru îndeplinirea mandatului acordat de către Comisia de deontologie și disciplină, raportorii au dreptul la o indemnizație, care va fi stabilită prin hotărâre a Consiliului Colegiului și la decontarea cheltuielilor de deplasare.

(8) Raportorii au obligația de a aduce la cunoștința Comisiei, de îndată ce au fost mandatați, eventualele situații de incompatibilitate și conflict de interese în exercitarea atribuțiilor lor.

Art. 13.

(1) Pentru lămurirea tuturor aspectelor sesizate în cadrul plângerilor, Comisia poate solicita și punctul de vedere al unor specialiști/experti, care va avea forța probantă a oricărei alte probe din dosarul cauzei.

(2) În situațiile în care Comisia este sesizată sau constată existența unor indicii temeinice care vizează o posibilă incompatibilitate din punct de vedere medical în exercitarea profesiei, conform art. 21 lit. (b) din lege, poate

solicita psihologului reclamat obținerea unui certificat din partea Comisiei de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă sau din partea Comisiei medico-legale psihiatrice. Certificatul medical va fi prezentat Comisiei în cel mult 45 de zile lucrătoare, perioadă în care procedura disciplinară se suspendă.

Art. 14.

(1) Pe tot parcursul cercetării prealabile, psihologul reclamat are dreptul să formuleze cereri, note explicative, să propună administrarea unor noi dovezi sau documente în apărarea sa, care trebuie verificate și incluse în dosarul cauzei.

(2) Dosarul cauzei cuprinde:

- a) plângerea sau actul de autosesizare al Comisiei, înregistrat la registratura Colegiului;
- b) punctul de vedere al psihologului reclamat;
- c) acte sau documente probatorii depuse de părțile implicate;
- d) opinia comisiei de specialitate;
- e) referatul întocmit de psihologii desemnați ca raportori (după caz);
- f) acte sau documente solicitate de Comisie, relevante pentru soluționarea cauzei;
- g) aviz juridic (după caz).

(3) Utilizarea și păstrarea documentelor aflate în dosarul cauzei vor respecta reglementările legale în vigoare referitoare la confidențialitate și la protecția datelor personale.

(4) Pe tot parcursul derulării procedurii cercetării disciplinare, psihologul cercetat are dreptul să consulte dosarul disciplinar.

(5) Dosarul cauzei se păstrează în arhiva Colegiului conform prevederilor legale.

II. CERCETAREA DISCIPLINARĂ:

Art. 15.

(1) După finalizarea cercetării prealabile, Comisia analizează toate documentele primite și hotărăște necesitatea începerii sau neînceperii cercetării disciplinare, după caz.

(2) În cazul dispunerii începerii cercetării disciplinare, Comisia va formula obiectivele acesteia în termenii încălcării de principii și standarde etice, așa cum sunt prevăzute în Codul deontologic, ghidurile de bune practici profesionale și celelalte norme care reglementează exercitarea profesiei.

(3) În cazul dispunerii neînceperii cercetării disciplinare, procedura disciplinară se va încheia, decizia Comisiei urmând a fi comunicată de către secretariatul tehnic al comisiei tuturor părților implicate.

(4) Neînceperea cercetării disciplinare constituie un mijloc de soluționare a plângerii, iar decizia de neîncepere a cercetării disciplinare se va motiva în scris.

Art. 16.

(1) În cazul demarării cercetării disciplinare, pentru a clarifica aspectele sesizate în plângere și documentele probatorii primite, Comisia poate convoca părțile, petentul și psihologul reclamat, după caz.

(2) În cazul convocării de către Comisie, părțile au obligația să participe la cercetarea disciplinară a cazului,, prin înștiințare în scris, expediată pe adresa comunicată de aceștia Colegiului.

(3) În cazuri excepționale și pentru motive bine întemeiate, comunicate scris comisiei, de natură a împiedica psihologul reclamat să dea curs convocării (de exemplu, spitalizare, deces în familie, forță majoră, cercetare penală, etc.) absența se consideră justificată, iar analiza cauzei se poate amâna la o ședință ulterioară.

- (4) În caz de absență nejustificată, analiza cauzei se va realiza în lipsa psihologului reclamat.
- (5) În cazul neconvocării de către Comisie, părțile pot solicita să fie audiate pentru a-și susține punctul de vedere.
- (6) Comisia poate decide înregistrarea lucrărilor ședinței de convocare. Înregistrarea se va realiza cu suportul secretariatului tehnic al comisiei și se va păstra în arhiva Colegiului, având caracter de uz intern.

CAPITOLUL IV: Soluționarea cercetării disciplinare

Art. 17.

(1) Cercetarea disciplinară se finalizează odată cu clarificarea de către Comisie a tuturor aspectelor, împrejurărilor și circumstanțelor care permit acesteia să aprecieze existența sau inexistența unei culpe deontologice.

(2) Decizia privind existența sau inexistența culpei deontologice va fi dispusă de Comisie în prima ședință de lucru de la finalizarea cercetării disciplinare

Art. 18. În raport cu răspunderea disciplinară a psihologului reclamat și cu gravitatea faptei sesizate, Comisia poate hotărî:

- a) nesancționarea psihologului reclamat și clasarea dosarului;
- b) sancționarea psihologului reclamat potrivit dispozițiilor art. 54 alin (1) lit. a) – b) din lege;
- c) înaintarea către Comitetul director al Colegiului a propunerii de sancționare a psihologului potrivit dispozițiilor art. 54 alin (1) lit. c) – d) din lege.

CAPITOLUL V: Aplicarea sancțiunilor disciplinare

Art. 19. Sancțiunea disciplinară se aplică în maximum 30 de zile lucrătoare de la judecarea abaterii.

Art. 20.

(1) Sancțiunile disciplinare se aplică luând în considerare următoarele elemente:

- a) caracterul și gravitatea abaterii;
- b) activitatea desfășurată anterior de psihologul reclamat;
- c) împrejurările în care abaterea a fost săvârșită;
- d) cauzele și consecințele acesteia;
- e) gradul de vinovăție;
- f) conduita psihologului pe perioada cercetării prealabile și disciplinare.

(2) Repetarea abaterilor disciplinare constituie o circumstanță agravantă și va fi luată în considerare la aplicarea sancțiunii.

Art. 21.

(1) Decizia de sancționare a psihologului este emisă, după caz, în condițiile art. 54 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 213/2014 de către Comisia de deontologie și disciplină, respectiv în condițiile art. 54 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 213/2014 de către Comitetul Director.

(2) Decizia/Hotărârea de sancționare prevăzută la alin. (1) cuprinde în mod obligatoriu:

- a) descrierea faptei care constituie abatere deontologică;
- b) indicarea prevederilor care au fost încălcate de către psiholog;
- c) temeiul legal în baza căruia sancțiunea disciplinară se aplică;

- d) eventualele măsuri complementare;
 - e) termenul de contestare;
 - f) indicarea forurilor de conducere ale Colegiului la care poate fi contestat actul administrativ prin care s-a dispus sancțiunea disciplinară.
- (3) Decizia Comisiei privind sancționarea psihologului reclamat se comunică tuturor părților implicate.
- (4) Secretariatul tehnic al Comisiei răspunde de evidența sancțiunilor și de comunicarea acestora tuturor părților implicate.

CAPITOLUL VI: Punerea în aplicare a sancțiunilor

Art. 22.

- (1) Sancțiunile prevăzute la art. 3 se comunică în termen de 10 zile psihologului sancționat disciplinar, persoanei care a formulat plângerea, și, după rămânerea definitivă a acesteia, inspectoratului teritorial de muncă, precum și instituției sau entității cu care psihologul sancționat are încheiat un contract de muncă.
- (2) Sancțiunile prevăzute la art. 3 alin. 2) lit. c) și d) se înscriu în Registrul Unic al psihologilor cu drept de liberă practică, după rămânerea definitivă a acestora
- (3) Sancțiunea prevăzută la art. 3 alin. 2) lit. c) din prezentul Cod atrage după sine suspendarea temporară a formei de exercitare a profesiei.
- (4) Sancțiunea prevăzută la art. 3 alin. 2) lit. d) din prezentul Cod atrage după sine, radierea psihologului sancționat din Registrul unic al psihologilor cu drept de liberă practică din România și a formei de exercitare a profesiei de psiholog aparținând psihologului sancționat.

CAPITOLUL VII: Procedura contestării sancțiunilor disciplinare

Art. 23.

- (1) Decizia de sancționare poate fi contestată, prin cerere scrisă, adresată, după caz, Comitetului director sau Consiliului Colegiului, în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării. Contestățiile depuse împotriva sancțiunilor prevăzute la art. 3 alin (1) lit. a) și b) se adresează Comitetului director, iar cele împotriva sancțiunilor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. c) și d) se adresează Consiliului Colegiului.
- (2) Contestăția va fi înregistrată și trimisă împreună cu dosarul cauzei către Președintele Colegiului și secretariatul Comitetului director pentru a fi introdusă pe ordinea de zi a primei ședințe de lucru a celor două foruri de conducere.
- (3) În situația în care părțile nu depun contestație în termenul prevăzut la alin. (1), decizia de sancționare produce efecte la expirarea termenului de contestare.

Art. 24.

- (1) Forurile prevăzute la art. 21, alin (1) se pronunță, prin hotărâre motivată, asupra contestației, la prima ședință a respectivului for.
- (2) Membrii Comisiei de deontologie și disciplină se vor abține de la votul privind soluționarea contestației de către Comitetul director, respectiv Consiliul Colegiului, după caz.
- (3) Prin hotărâre motivată se poate dispune, după caz:
- a) respingerea contestației și menținerea sancțiunii aplicate, în situația în care contestația este tardivă sau neîntemeiată;

- b) admiterea contestației și aplicarea unei sancțiuni mai ușoare, în situația în care sancțiunea este considerată excesivă în raport de circumstanțele cercetării disciplinare;
 - c) admiterea contestației și anularea deciziei/hotărârii de sancționare, în situația în care decizia/hotărârea de sancționare este nelegală ori procedura cercetării disciplinare a fost grav viciată.
- (4) Hotărârea adoptată de către Comitetul director sau Consiliul Colegiului, după caz, pentru soluționarea contestației este definitivă și se comunică tuturor părților implicate prin grija secretariatului Comitetului director.

Art. 25.

- (1) Sancțiunile disciplinare aplicate se radiază, de drept, după cum urmează:
- a) în termen de 6 luni de la aplicare, sancțiunea disciplinară prevăzută la art. 3 alin. (1) lit. a) și b);
 - b) în termen de un an de la expirarea termenului pentru care a fost aplicată sancțiunea disciplinară prevăzută la art. 3 alin. (1) lit. c).
- (2) Orice altă abatere săvârșită până la radierea sancțiunii constituie o circumstanță agravantă, care va fi avută în vedere în analiza noii abateri.
- (3) În cazul în care Comisia a stabilit măsuri complementare, radierea sancțiunii se va realiza, la termenul prevăzut, după ce psihologul sancționat face dovada respectării acestora.
- (4) Până la radierea sancțiunilor disciplinare psihologul sancționat nu poate trece la o treaptă superioară de atestare și nu poate candida pentru obținerea unui mandat în forurile de conducere ale Colegiului Psihologilor din România.
- (5) Perioada suspendării dreptului de liberă practică nu se consideră vechime în exercitarea profesiei.

CAPITOLUL IX: Medierea litigiilor

Art. 26. Comisia mediază litigiile dintre psihologii cu drept de liberă practică, dintre aceștia și beneficiarii serviciilor psihologice, precum și dintre psihologi și angajatorii acestora, privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, conform reglementărilor Colegiului.

Art. 27.

- (1) Psihologii au obligația ca, atunci când se găsesc într-o situație de litigiu legată de exercitarea profesiei cu un alt membru al Colegiului, înainte de a apela la instanțele de judecată, mass-media sau la intervenția altor autorități competente, să se adreseze Comisiei de deontologie și disciplină.
- (2) Comisia va convoca părțile în litigiu și pe baza probelor administrate de către părți și a acelor pe care, considerându-le necesare, le solicită, va încerca soluționarea pe cale amiabilă a conflictului.

CAPITOLUL X: Sprijin administrativ al comisiei

Art. 28. În activitatea sa, Comisia este sprijinită de un secretar tehnic, angajat în structura de suport al Colegiului. Acesta asigură suport administrativ și îndeplinește sarcinile stabilite de Comisie în vederea soluționării cauzelor și comunicării deciziilor.

Art. 29. În îndeplinirea atribuțiilor sale, Comisia de deontologie și disciplină poate solicita suport juridic.

CAPITOLUL XI - Incompatibilități

Art. 30. Membrul Comisiei care este soț, rudă sau afîn până la gradul al patrulea inclusiv, partener de viață, fost soț, asociat, colaborator, angajator sau angajat al psihologului cercetat nu poate participa în nicio etapă a procedurii cercetării disciplinare a acestuia.

CAPITOLUL XII: Dispoziții finale și tranzitorii:

Art. 31. Prezentul Cod de procedură disciplinară intră în vigoare de la data publicării în Monitorul Oficial al României, partea I.

Art. 32. Toate plângerile înregistrate până la data aprobării prezentului Cod vor fi soluționate prin raportare la Codul deontologic al profesiei de psiholog cu drept de liberă practică aflat în vigoare la data producerii faptei.